

Som I hørte om i starten af skoleåret, så har vi haft særlig fokus på fællesskaber i år.

De store fællesskabe, de små fællesskaber, de formelle fællesskaber, de uformelle fællesskaber, de forpligtende fællesskaber, i skolen og rundt om skolen.

Der er meget at tale om i den forbindelse. Jeg vil prøve at give jer en lille rundtur i hvad vi har arbejdet med og hvordan.

Jeg vil også gerne dykke ned i to punkter, der også har med fællesskab at gøre, nemlig lejrskolen og konsekvenser ved at bryde RYP-regler. Det kommer jeg tilbage til. Først vil jeg gerne tale lidt bredere om fællesskaber og deres værdier.

En fællesnævner for alle fællesskaber er, at man er sammen om noget.

At ville noget med nogen - det må nødvendigvis have et formål, en retning.

Derfor er alle fællesskaber værdibaseret - private, offentlige, professionelle fællesskaber, er intentionelle relationer.

I et samfund, der på mange måder er brudt op, i individets egen søgen efter at leve og udleve livets fulde potentiale, er de fleste rammer efterhånden sprunget.

Men uden rammer bliver vi måske også lidt rådvilde.

Hvis alt er lige godt, kan alt diskuteres. Det åbner op for en endeløs række af forhandlinger.

Det nye børnesyn, der startede efter 2.verdenskrig og som for alvor fik luft under vingerne i 60- og 70'ernes pædagogik, har ændret den måde, vi ser børnene på og dermed også den måde vi giver dem plads og opdrager dem på.

I dag er børns egen bevidsthed om den måde de er i verden på markant højere - på godt og ondt.

Vi har trænet dem i at være eksperter i "sig selv", i et ønske om at hjælpe dem med at blive selvstændige individer, der kan mærke efter, reflektere, navigere og formulere sig, så de er medskabende omkring - stort set alt i deres liv.

Men det er et krævende sted at stå som barn/ung og såmænd også for os voksne!

Den store forskel er bare, at børns hjerner ikke er færdigudviklet, til det komplekse samfund.

Vi har altså:

- Et børnesyn, der stiller høje krav til hvad børn skal kunne navigere i
- Og et komplekst samfund med stor medindflydelse og uendelig mange muligheder. Et påbudssamfund, præstationssamfund og sammenligningssamfund, som gør følelsen af utilstrækkelighed nærmest uundgåelig.

Derfor er der, mere end nogensinde, brug for at vores børn kan indgå i nogle tydelige, afgrænsede fællesskaber, som de roligt kan læne sig ind i.

Forpligtende fællesskaber er værdibaseret og kan se ud på mange forskellige måder.

Friskolerne har modsat folkeskolerne ret og pligt til at være et alternativ med tydelige værdier, der skaber rammen om elevernes skolegang.

I forældre har valgt RYP og den måde vi laver skole på, i tillid til, at det er den skoleform der passer bedst, og er i overensstemmelse med jeres værdier, i forhold til hvilke forpligtende fællesskaber I ønsker at jeres børn skal være en del af.

Og vi takker for jeres store tillid, som I viser os, ved hver dag at overdrage jeres børn til kompetente fagprofessionelle, der med vores erfaring hjælper jeres børn fagligt og socialt.

Fællesskaber fungerer kun, hvis vi gør noget fælles.

Det kan godt være udfordrende, når vi og vores børn er født ind i et individualiseret samfund. Når et samfund kræser om at vi alle er unikke, alle er i verden på forskellige måder, og derfor skal alle behandles forskelligt (hvilket også er rigtigt og det har vi også altid gjort), så står institutionen "skole" i en udfordrende tid. Det er noget der har trukket overskrifter gennem en længere periode og undervisningsministeren er også gået ind i "kampen". Han har bl.a. tilføjet en ny bogstavkombination til diagnosesamfundets retorik, PDO (Pisse Dårlig Opdragelse).

Jeg tror ikke, at det handler om dårlig opdragelse, men om at alting i dag handler lidt for meget om individet. Vi stiller os selv og vores kære børn i centrum. Opmærksomhed er dejligt, men det kan også være anstrengende at skulle forholde sig til sig selv så meget. Det kan være befriende at være en del af et fællesskab. I dette tilfælde defineret som værende elev. Et fællesskab der har plads til forskellighed.

Men hvor forskelligt kan et fællesskab egentlig være og samtidig have en sammenhængskraft?

Det er et åbent spørgsmål, som vi bruger en del tid på at forholde os til i personalegruppen og som også fylder mere og mere i kommunikationen med forældrene.

Vi tror på at det er nødvendigt at elever har nogle klare fælles rammer for hvordan skolelivet er.

Skolen skal være et "øverum" med klare, trygge rammer.

Det giver ro og mulighed for at udvikle sig som menneske, når man tør læne sig ind i andre. Det kan godt kræve lidt mod en gang imellem - for både børn og forældre.

Men det fantastiske ved at overgive sig til fællesskaber er, at man vokser i dem. Man udvikler resiliens (handlekraft, evnen til at rejse sig op når man snubler, opleve at man ikke går i stykker selv om alting ikke lige går ens vej, man åbne sig op for at der kan være andre veje og i sidste ende stole på, at man kan navigere i livet ud fra sine egne værdier som et selvstændigt menneske, der kan indgå i fællesskaber)

Resiliens! Det er det vi øver os på i de mange fællesskaber på RYP.

Som jeg nævnte i indledningen er der mange fællesskaber på RYP

Fælles for dem er, at vi lykkedes med dem, når vi laver skole sammen, ud fra de forskellige steder som vi står. Forældre som privatpersoner, børn som elever, og alle de ansatte som fagprofessionelle med forskellige arb.områder og kompetencer.

Vi startede skoleåret med nogle fælles-forældremøder, hvor dette netop var omdrejningspunktet.

Der er 3-4 forældremøder om året udover S/H-samtaler.

Der er forældre teater-arb.dage

Der er vikar-forældre på pæd.dage

Der er forældre der byder til med deres kompetencer inden for kunst eller en arb.plads der kan besøges i forbindelse med uv.

Der er ForældreFællesskabet

Der er forældrerengøring

Der er forældrehjælpere på lejrskolen

Vi har en sommerfest hvor forældrene også hjælper til.

Forældreinddragelsen på RYP er stor.

Tak for jeres store engagement og opbakning

I hverdagen på RYP er jeg meget optaget af at alle ansatte laver skole sammen.

Vi har forskellige funktioner, men tilsammen skaber vi vores skole. Dette værner vi bl.a. om ved at holde et lille personalemøde hver mandag.

Jacob, som senere på GF vil fortælle om køkkenet, laver ikke kun mad, han laver i høj grad også Ryparken Lille Skole. Han er med til de fleste lærermøder og indgår i det pædagogiske arbejde, der giver en fantastisk sammenhængskraft.

Frederik har, som ny pedel, allerede inddraget nogle elever i at bygge det nye Gruppearb.rum/ungdomsmiljø i forhuset.

Britt er med til morgensamlinger og morgenåbner nogle gange.

Vi laver skole sammen!

Og så laver vi naturligvis også skole sammen med jeres børn.

Vi starter i det store fællesskab med morgensamling.

Vi sidder organiseret i madhold, som er et andet bærende fællesskab, der er aldersintegreret og binder alle årgange sammen.

Til skolemøderne forbereder klasserne sig hver for sig på hvad de vil byde ind med i det store fællesskab.

Vi spiser sammen - det er et stort og larmende fællesskab, som er krævende for alle, både elever og ansatte, men det er også et meget værdifuldt fællesskab. Måltidet er en social begivenhed og nogen har gjort sig umage med at lave maden til os.

I oprydningstiden tager alle ansvar for at der ser pænt ud på vores skole. De ældste elever øver sig på rollen i at være ansvarlige (sammen med pæd.personale). De samler flokken, deler opgaver ud, opmuntre og sætter sociale lege i gang. Imponerende. I år har vi valgt at sætte lidt ekstra fokus på madholdene, ved at holde madholdsmøder ca. en gang om måneden.

I klasserne arbejder lærerne hele tiden med fællesskabet både fagligt og socialt. I timerne er der fokus på gruppedannelser og gruppedynamikker. Det er vigtigt at alle er gode klassekammerater og kan arbejde sammen og respekterer hinanden og ens forskelligheder. I frikvartererne hjælper lærerne eleverne med at få nogle gode pauser. Det er meget faciliteret i de små klasser, men det er også vigtigt at eleverne kan finde ud af det selv, og frikvartererne er også en pause fra alt det der er styret af de voksne i resten af skoledagen. I pauserne skal der også være plads til de uformelle fællesskaber, hvor man leger frit med dem man har lyst til. Gennem samarbejde mellem klasser opstår der venskaber, som man kan se lege i sandkassen.

Ryparken Lille Skole har virkelig mange fællesskaber. De tjener alle deres formål. På kryds og tværs.

Når man er mange mennesker sammen, bliver der nødt til at være nogle klare regler for hvordan vi kan opføre os, og her er den individuelle frihed begrænset.

Vi har fx nogle klare regler for brug af mobiltelefoner, tyggegummi, og hvor man må være når man forlader skolens område. Disse er for nylig også sendt til forældrene. Alle reglerne har rod i velovervejede pædagogiske begrundelser. Eleverne kender dem, for vi har talt med dem om det mange gange - det virker bare ikke helt efter hensigten. Indre styring er en svær ting. Måske har vi bedt jeres børn om for meget.

Det vil vi gerne ændre på. Derfor har vi opsat nogle konsekvenser for regelbrud. Ikke for at straffe, men for at sende et tydeligt signal om at vi mener det vi siger!

- Kort gennemgang af konsekvenser (se bilag 2)
- Spørgsmål til dette?

En anden større ting vi har arbejdet med i lærergruppen er lejrskolen.

Det er, som lærerne siger, den hårdeste men bedste uge på hele skoleåret. Jeg er enig. Lejrskolen har så utrolig mange kvaliteter, at det er det hele værd, og selvfølgelig er det hårdt at være "på" fra morgen til aften. Planlægningen starter længe inden lejrskolen begynder. Der er meget der skal tages stilling til og forberedes. En ting vi i stigende grad bruger tid og energi på er særaftaler.

Da jeg startede i 2005 var der måske en håndfuld særaftaler. Vi mødtes på Østerbro st. og vinkede farvel til forældrene, steg på toget og kom glade og trætte hjem 5 dage senere. Der var kun et par forældre med, som hjalp med maden.

Lejrskolen har udviklet sig en del. MK er ikke med længere, vi bliver kørt i bus, vi har en hel lastbil fyldt med udstyr, som forældre pakker ud og stiller op om søndagen (mange tak for det).

Vi har en masse forældre der er så søde, at de sørger for at have fri til at deltage som forældrehjælpere (mange tak for det). Lejrskolen ville slet ikke kunne fungere uden jer. Mette hev ofte fat i forældrene for at høre, om de da ikke kunne komme med. Dengang var vi glade hvis vi fik 16 forældre med.

I dag er det anderledes. Vi er så privilegerede, at rigtig mange forældre gerne vil deltage. Sidste år var der over 70 forældretilmeldinger. Det er rigtig mange. Så mange at der ikke var opgaver nok. I en optælling er vi nået frem til at der er brug for 20-25 forældrehjælpere pr. dag. Af praktiske årsager foretrækker Jacob og Marie-Louise, der står for koordineringen, at der er så lidt udskiftning som muligt. Af pædagogiske årsager, kan det også skabe forvirring hos børnene/eleverne, for er de kun på lejrskole eller er de også lidt på tur med far eller mor, der har en del fritid på lejrskolen og går rundt på lejrpladsen? Hvor går man fx hen, når man bliver ked?

I år vil det derfor blive sådan, at de forældre der kan være med i flest dage, vil blive sat på først. Når der er fyldt op i opgavelisten, stopper tilmeldingen og de resterende må stå på venteliste.

I forhold til særaftaler, oplever vi at der er kommet væsentlig flere.

Efter lejrskolen 2025 har vi været nysgerrige på, hvor meget det egentlig drejede sig om.

Der tegner sig et billede af at der er:

- ca 7-11 særaftaler pr. klasse (i større eller mindre grad)
- Der er ca 2-6 mails frem og tilbage pr. aftale
- I ca 3 af særaftalerne har der også været et møde mellem lærer/forældre
- ca ¼ af aftalerne blev ikke holdt (af den ene eller anden årsag)
- Ca 5 elever om dagen er blevet hentet pga. hjemve, sygdom
- Mindst 17 børn har sovet hos deres forældre i egne telte/sommerhus

Der har været et forældreforslag om, at [1.kl.](#) ikke skulle med på lejrskolen. men når vi kigger ned i data, kan vi se, at det ikke er specifikt [1.kl.](#) der er udfordret. Vi vil meget gerne fortsat have [1.kl.](#) med.

Vi har på en pæd.weekend aftalt, at forberede kommende [1.kl.](#) ved at tage MK med på lejrskolen. De kommer på besøg om torsdagen, hvor de bliver kørt op i en bus, som kører retur til skolen kl. ca. 14. Det glæder vi os meget til.

I forhold til de mange særaftaler, så vil vi i august have en dialog med de forældre til børn, som vi oplever kan være udfordret, så vi i god tid kan finde gode løsninger. Før sommerferien vil vi skrive ud til alle forældre, og opfordre alle, der har børn som kan have det lidt svært med at sove ude, til at få trænet det inden lejrskolen.

- Spørgsmål